

Интернет-экономика охоплює персональну діяльність (потреблення кінцевими користувачами обладнання, ПО, побутових пристроїв, послуг зв'язу, мобільного Інтернету), частні інвестиції (індустрія телекомунікацій, підтримка зовнішніх, внутрішніх мереж, веб-сторінок), суцільні інвестиції (витрати на придбання ПО, обладнання та послуг державним сектором), торгівлю (електронна комерція, експорт обладнання для Інтернету та B2B послуги).

Вплив Інтернету ще більш значущо для сегмента малого та середнього бізнесу - він дозволяє навіть невеликим підприємствам працювати глобально, отримувати можливості, раніше доступні тільки транснаціональним гігантам: спілкування з користувачів аудиторією, глобальний вибір постачальників, найм віддалених працівників з унікальними навичками та досвідом, засоби маркетингу та просування бренду.

Незважаючи на всю свою силу вплив Інтернету на економіку в різних країнах неоднозначно. В менш розвинутих країнах потенціал Інтернету найбільш високий, у них є шанс здійснити стрибок в використанні передових технологій. Можливості Інтернет-середовища по поширенню знань, організації суцільного взаємодіяння, наданню користувачам нових послуг будуть ініціювати створення суцільно нових продуктів, від електроніки до програмного коду, визначати трансформацію економічного середовища по меншій мірі в найближчі десятиліття.

КОБЕЛЄВ В.М., доцент, НТУ «ХПІ», м. Харків
МІРОШНІЧЕНКО І.Ю., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА

Шляхи підвищення ефективності виробництва – комплекс конкретних заходів для зростання ефективності виробництва в заданих напрямках. Основні напрямки підвищення ефективності виробництва: зниження трудомісткості та підвищення виробництва праці, зниження матеріаломісткості продукції та раціональне використання, природних ресурсів, зниження фондомісткості продукції, а також активізація інвестиційної діяльності підприємства.

Важливим фактором підвищення ефективності діяльності підприємства є науково-технічний прогрес. В сучасних умовах потрібні революційні, якісні зміни, перехід до принципово нових технологій, сучасній техніці, використання новітніх досягнень науки та техніки. Якісне перенастроювання в техніці та технологіях, не тільки в технічних, а й в організаційних, економічних та суцільних факторів створює передумови для значного підвищення виробітку праці. З економічного та організаційного боку необхідно широкі застосування прогресивних форм організації праці та використання виробничого потенціалу підприємства, покращення нормування праці та введення культури виробництва, покращення порядку та дисципліни на підприємстві.

Одним з найважливіших факторів підвищення ефективності виробництва є режим економії. Ресурсозбереження повинно бути вирішальним джерелом задоволення підвищення необхідності в енергії, паливі, матеріалах та сировині.

Підвищення ефективності виробництва залежить від кращого використання основних фондів. Необхідно інтенсивно використовувати створений виробничий потенціал, домагатися ритмічності виробництва, максимального завантаження обладнання, підвищувати заміну праці обладнання, з кожного квадратного метру виробничої площі.

Результатом організації інтенсивного використання виробничих потужностей являється прискорення темпів приросту продукції без додаткових капітальних вкладень.

Важливе місце в підвищенні ефективності виробництва займають організаційно-економічні фактори. Особливо підвищується їх роль з ростом масштабів виробництва та при наявності складних господарських зв'язків з іншими галузями виробництва.

В межах організаційного напрямку здійснюється пошук можливостей підвищення ефективності тих процесів, що відбуваються на підприємстві. При цьому насамперед увага звертається на ефективність управління.

Важливою складовою ефективності підприємства, а отже, і значним резервом її підвищення, є організація виробничого процесу. У конкретних умовах підприємства слід проаналізувати всі аспекти, що визначають ефективність організації робіт – від рівня робочого місця окремого робітника чи спеціаліста до рівня підприємства в цілому. Для виробничих підприємств, ураховуючи, звичайно, специфіку їх діяльності, особливу увагу треба звертати на можливості застосування більш ефективних типів виробництва (масового, крупносерійного).

В рамках економічних методів важливою складовою являється постійний аналіз ключових показників ефективності виробництва, зниження собівартості продукції, пошук шляхів зниження витрат в області логістики, а також аналіз ринку та конкурентів.

Отже, для підвищення ефективності виробництва необхідно приділяти увагу всім аспектам діяльності підприємства, оскільки вони тісно взаємопов'язані одне з одним.

ПРИГОРОВ С.Г., магістрант НТУ “ХПІ”

ЛАРКА М.І., канд. екон. наук, професор НТУ “ХПІ”

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НА РИНКУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Для ефективного ведення бізнесу дуже значимими є маркетингові дослідження, будь-то прогнозування динаміки тієї чи іншої сфери ринку в майбутньому або ж оцінювання нинішньої ситуації на ньому чи якоїсь іншої маркетингової проблеми. Оператори фіксованого та мобільного зв'язку, постачальники послуг Інтернету та інші подібні фірми також потребують маркетингових досліджень для підтримки своєї конкурентоспроможності. Якщо, наприклад, телекомунікаційна фірма розглядає питання щодо подальшого розширення асортименту послуг, які пропонуються клієнтам, то в зв'язку з цим перед керівництвом фірми постає ряд запитань відносно конкурентної ситуації в даному сегменті ринку, на які допоможуть відповісти маркетингові дослідження.

Головною особливістю телекомунікаційного бізнесу є наявність бази даних не